

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/140/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122205619
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7122205619.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Olgy Mičietovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., D. E. C. - F., zast. Advokátskou kanceláriou, Juristi, s. r. o., Košice, Krivá 3, IČO: 51 941 244 proti žalovanej C. B. G., nar. XX.X.XXXX, C., H. XXXX/XX, zast. JUDr. Jánom Martincom, advokátom, Košice, Werferova 1, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu I sp. zn. 17C/2/2022 z 21. júna 2022

rozhodol:

Uznesenie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (v ďalšom len „súd prvej inštancie“ prípadne „súd“) napadnutým uznesením návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. V odôvodnení uviedol, že sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanej, aby strpela žalobcu v nehnuteľnosti (zrekonštruovanej záhradnej chate s celoročnou obývatelnosťou, ktorá je umiestnená na pozemku - parcela reg. „C“ KN č. 1701/1 podľa kópie z katastrálnej mapy pre okres C. I., obec: C. - F., k.ú. F., číslo zákazky: K1-1999/2022 z 3.6.2022) ako aj na pozemku parcela reg. „C“ KN č. XXX/X, na ktorej nehnuteľnosť leží a umožnila mu vstup na pozemok a do domu a bývanie v ňom. Taktiež žiadal žalovanej zakázať nakladať s vnútorným vybavením a zariadením predmetnej nehnuteľnosti bez predchádzajúceho písomného súhlasu žalobcu (a to najmä premiestniť ich mimo nehnuteľnosť, scudzit' alebo darovať) až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Vo veci samej žiadal žalobca vyporiadať BSM s tým, že masu BSM tvoria dve autá, vybavenie a zariadenie predmetného domu ako aj samotný dom, bližšiu špecifikáciu a ohodnotenie ktorého majetku predloží súdu v lehote 30 dní.

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že počas trvania manželstva až do 2.6.2022 žili so žalovanou v spoločnej domácnosti, boli prihlásení na trvalý pobyt na adresu mamy žalovanej, na ul. H. XX, C. - F. v rodinnom dome, a to v zadnej časti pozemku na záhrade zrekonštruovali záhradnú chatu na celoročné bývanie, ktorá však nie je zapísaná na liste vlastníctva. K predmetnej nehnuteľnosti majú obaja vlastnícke právo, nakoľko ju nadobudli a zrekonštruovali počas ich manželstva, patrí do BSM. Nehnuteľnosť sa dá jednoznačne identifikovať podľa jej zakreslenia na príslušných parcelách v zmysle kópie katastrálnej mapy. Po predchádzajúcom intenzívnom naliehaní, aby sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti a opustil murovanú záhradnú chatu, žalovaná 1.6.2022 bez jeho vedomia všetky jeho veci vystaňovala do garáže a zrušila mu trvalý pobyt na adrese H. XX, C.. Potom privolala policajnú hliadku, aby ho nepustili do ich domu, resp. aby jej pomohli, aby odišiel. V záujme neeskalovania napätia dom opustil a odvtedy býval vo svojej dielni v garáži, kde prevádzkuje autoservis, na adrese Budimír 7. Žalovaná ho odmieta vpustiť do predmetného domu, pričom on nemá kde bývať. Žalovaná začala bez jeho súhlasu robiť aj isté stavebné úpravy.

Súd citujúc § 325 ods. 1 a 2 písm. c/ a d/, § 326 ods. 1 a 2, § 132 ods. 1 až 3, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 veta prvá CSP konštatoval, že základnou podmienkou neodkladného opatrenia je buď taký

stav právnych (nie iba faktických) vzťahov medzi stranami, ktorý bezpodmienečne vyžaduje dočasnú a rýchlu súdnu úpravu alebo existencia prisúdeného nároku, ktorého realizácia, a to aj prostredníctvom exekúcie, je ohrozená. V návrhu navrhovateľ vždy musí ponúknuť dôkazné prostriedky na osvedčenie ohrozeného nároku.

Žalobca sa podaným návrhom domáhal uloženia dvoch povinností žalovanej, a to: 1/ aby strpela, že on bude užívať predmetnú nehnuteľnosť, ktorá podľa neho patrí do BSM a ktorú v súčasnej dobe užíva len žalovaná s ich dcérou a 2/ aby súd zakázal žalovanej nakladať so spoločnými vecami a zariadením predmetnej nehnuteľnosti. Ich uloženie navrhol časovo obmedziť do právoplatného skončenia konania vo veci o vyporiadanie BSM.

Súd teda dôvodil, že ak žalobca tvrdí, že predmetná nehnuteľnosť patrí do BSM a že mu žalovaná znemožňuje ju užívať, mal by to v zmysle § 326 v spojení s § 132 CSP preukázať alebo aspoň osvedčiť, avšak zo žiadneho dôkazu, ktorý označil, či predložil to nevyplýva. Z predložených dôkazov nevyplýva ani skutočnosť, že žalovaná je (spolu)vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti. Žalobca neoznačil ani nepredložil žiaden dôkaz osvedčujúci nakladanie žalovanej so spoločnými vecami bez jeho súhlasu za účelom znižovania hodnoty BSM. V tejto súvislosti poukázal súd aj na článok 8 základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorého sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Vzhľadom na uvedené súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Pokiaľ sa týka nároku na náhradu trov konania, uviedol, že o ňom rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa skončí konanie vo veci samej o vyporiadanie BSM.

3. Proti uzneseniu včas podal odvolanie žalobca.

4. V odvolaní, ktoré súdu doručil 1.7.2022 nesúhlasil so záverom súdu, ktorý zamietol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s odôvodnením, že nemal preukázané, že nehnuteľnosť patrí do BSM a že by k nej mal mať žalobca akýkoľvek titul či vzťah. Tvrdil, že súd nesprávne skutkovo vec posúdil a na základe týchto skutkových zistení dospel k nesprávnym právnym záverom. Mal za to, že priloženými fotografiami, ostatnými listinami, ale aj konaním o rozvod, ktoré na súde prebiehalo a z jeho obsahu je jednoznačne preukázané, že obýval nehnuteľnosť, ku ktorej sa petit neodkladného opatrenia vzťahuje a tá je v BSM. Konanie žalovanej, keď tá ho vyhadzuje zo spoločnej nehnuteľnosti a volá naňho políciu nemožno podľa neho hodnotiť inak ako násilným konaním voči bývalému manželovi.

Žiadal pripojiť súdny spis konania o rozvod manželstva a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrhu žalobcu vyhovie.

5. Dňa 7.7.2022 doručil žalobca ďalšie podanie, v ktorom uviedol, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie podáva odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP.

Považoval závery súdu prvej inštancie za nesprávne a nepreskúmateľné.

Argumentoval, že podrobne a pravdivo opísal skutkový stav tým spôsobom, že spoločne so žalovanou od uzavretia manželstva v roku 2009 žili až do júna 2022 v spoločnej domácnosti na Brusnicovej ulici v Košiciach a to v zrekonštruovanej celoročne obývatelnej záhradnej chatke a predložil na to dôkazy: fotografie nehnuteľnosti zvonka ako aj zvnútra, ktoré majú dokumentovať bežný spoločný život v domácnosti (oblečenie, veci slúžiace osobnej spotrebe a podobne), predložil rozsudok Okresného súdu Košice I 12P/81/2021 zo 7.12.2021, ktorým manželstvo sporových strán bolo rozvedené, pričom citujúc § 186 ods. 1 CSP sa dovolával toho, že skutočnosti známe súdu z jeho činnosti sa nedokazujú a argumentoval, že v konaní o rozvod manželstva súd zisťoval bytové pomery i sporových strán, k čomu existuje súdny spis obsahujúci návrhy, vyjadrenia účastníkov ako i správu kolízneho opatrovníka či zápisnicu z pojednávania.

Poukázal na to, že získal čestné vyhlásenia osôb žijúcich v susedstve, preukazujúce, že skutočne so žalovanou predmetnú nehnuteľnosť obývali. Tieto predložil s poukazom na § 366 písm. d/ CSP s tým, že ich nevedel zabezpečiť skôr, nakoľko mu ich susedia poskytli až dodatočne.

Pokiaľ súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že nepreukázal nijako, že nehnuteľnosť, ktorú spoločne so žalovanou obývali, patrí do bezpodielového spoluvlastníctva, resp. nepreukázal ani spoluvlastníctvo prípadne vlastnícke právo žalovanej k tejto nehnuteľnosti, mal za to, že podstatnou pre rozhodnutie súdu je skutočnosť, že túto nehnuteľnosť obaja spoločne niekoľko rokov aj s ich maloletou dcérou obývali. Tvrdil, že došlo zo strany žalovanej k zásahu do jeho práva garantovaného Ústavou SR na nedotknuteľnosť obydlia.

Vzhľadom na doterajší postoj žalovanej, uviedol, že vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti bude predmetom ďalšieho konania. Ak sa aj žalovaná považuje za výlučnú vlastníčku nehnuteľnosti ako to prezentovala pred privolanou policajnou hliadkou, s čím žalobca nesúhlasí, nemôže vypratávať nehnuteľnosť svojpomocne bez právoplatného rozhodnutia súdu alebo iného exekučného titulu. Mal za to, že žalovaná tak konala protiprávne.

Odvolajúc sa na bližšie neoznačené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR mal za to, že vylúčenie ofenzívnej svojpomoci jednoznačne vyplýva z doslovného znenia § 6 Obč. zákonníka, kde po § 4, ktorým je možné dovolať sa verejnej moci pri ohrození alebo porušovaní práva a najmä § 5, ktorý chráni pokojný stav, nasleduje § 6 svojpomoc. Poukázal v tej súvislosti aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS/235/08. Bezodkladnosť úpravy pomerov žalobca videl v tom, že nemá zabezpečené iné bydlisko, prespáva vo svojej garáži, ktorú využíva na svoje podnikateľské účely, ktorá však nedisponuje kúpeľňou, a teda nie sú zabezpečené hygienické štandardy, pričom žalovaná mu naďalej bráni vstupe do nehnuteľnosti. Majúc za to, že návrh bol podaný dôvodne, navrhol odvolaciemu súdu, aby zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a ním navrhované neodkladné opatrenie vydal.

6. Spolu s odvolaním predložil čestné vyhlásenia osôb J. H., K. H., D. D., K. C., L., M. C., N. D., D. J. a O. J., ktorí všetci čestne vyhlásili (jednotlivo), že žalobca býva v dome stojacom na pozemkoch nad rodinným domom na adrese H. XX P. C., patriacom K. G.. Obýval predmetný dom spolu so svojom už bývalou manželkou a maloletou dcérou. Evidujú bývať žalobcu na uvedenej adrese od obdobia roku 2010, resp. 2011.

7. Po doručení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolania žalobcu proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie návrh ako nedôvodný zamietol, žalovanej, vyjadrila sa k ním podaním doručeným 8.8.2022.

Označila návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný v celom rozsahu a navrhla, aby napadnuté uznesenie odvolací súd potvrdil.

Ohľadom nehnuteľnosti uviedla, že k nej nemá a nikdy nemala vlastnícky vzťah, nehnuteľnosť nikdy nepatrila a nepatrí ani do bezpodielového spoluvlastníctva jej a žalobcu. Žalobca spoluvlastnícky vzťah k nehnuteľnosti neosvedčil ani nepreukázal ani vo vzťahu k sebe ani vo vzťahu k žalovanej. Podľa jej názoru ani neexistuje. Poukázala na to, že sám žalobca v návrhu uviedol, že „zrekonštruoval spolu s manželkou záhradnú chatku“ a teda vyvodila, že stavba tam už predtým stála a strany ju mali rekonštruovať. Preto k nej nemohli nadobudnúť vlastnícke právo. Záhradnú chatku postavila jej babka K. G. spolu s manželom, ktorý zomrel v roku 2009 a ešte pred nimi, žalobcom a žalovanou, v tejto záhradnej chatke býval aj jej nebohý strýko D. G. s manželkou.

Rozsudok o rozvode jej manželstva so žalobcom nadobudol právoplatnosť 17.12.2021 a ešte takmer pol roka, do 2.6.2022 bývali obaja v záhradnej chatke u babky žalovanej. Žalobcu po rozvode viackrát požiadala, aby si zabezpečil vlastné bývanie, ale on to neustále odkladal a začiatkom mája jej oznámil, že sa sťahovať nebude. V reakcii na to jej babka mu začiatkom júna 2022 zrušila v predmetnej nehnuteľnosti trvalý pobyt a neželá si, aby sa tam zdržiaval ani aby tam chodil. Mala za to, že žalobca mal dosť času zabezpečiť si svoje bývanie a nestalo sa tak zrejme len kvôli jeho nechote alebo pasivite. Teraz sa napriek tomu, pol roka po rozvode manželstva domáha bývania v spoločnej domácnosti s ňou – exmanželkou. Čestné vyhlásenia susedov o tom, že v predmetnej nehnuteľnosti v minulosti býval, nepreukazujú žiaden titul jeho bývania v nej a ani jeho súčasný právny vzťah k nehnuteľnosti.

Pokiaľ sa týka hnutelných vecí, poprela tvrdenie žalobcu, že nakladá so spoločnými vecami nachádzajúcimi sa v nehnuteľnosti. Ako spoluvlastníčka ich len užíva. Osobne žalobcovi povedala, že si môže zo spoločných vecí zobrať čo chce, povedala mu to aj pred policajnou hliadkou a aj mu to napísala v textovej správe zaslanej prostredníctvom služby Viber, fotokópiu ktorej predložila. Takisto poprela tvrdenie žalobcu, že znižuje hodnotu ich nevyporiadaného BSM. Nevidela dôvod, aby súd neodkladným opatrením zakázal jej nakladať s vnútorným vybavením a zariadením nehnuteľnosti. Petič označila za neurčitý a nevykonateľný.

Argumentovala, že stav právnych vzťahov medzi nimi si bezpodmienečne nevyžaduje dočasnú a rýchlu súdnu úpravu. Nič také žalobca neosvedčil. Nič, čo by vyžadovalo úpravu neodkladným opatrením ani neexistuje. Navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť a uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

8. Žalovaná k svojmu vyjadreniu pripojila fotokópiu elektronickej komunikácie medzi ňou a žalobcom, z ktorej je zrejmé, že 10.6.2022 žalovaná o 17.03 hod. doručila žalobcovi (označenie v správe „Tomi mangel“) správu v znení: „Babka vravela, že si chceš prísť vziať linku tak ťa poprosím do štvrtka si ju príď odmontovať“, na ktorú správu reagoval žalobca o 20.39 hod.: „Co? to odkiaľ nabrala? ani slovo

o linke som nevravel“. Dňa 11.6.2022 o 7.44 hod. žalovaná reagovala správou: „Tak povedala, že kuchyňu...nevadí aj gauč telku ostatné čo chces“.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 a § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 a § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 a § 365 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, rozhodnutie je správne, a preto ho ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne a dôvodne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia a neosvedčenie tvrdených skutočností žalobcom ako jeho navrhovateľom. Odvolací súd je totožného názoru, že žalobca v danom prípade neunesol ani len bremeno tvrdenia potrebných (rozhodných) skutočností pre ním požadované rozhodnutie súdu a ani tie tvrdenia, ktoré uviedol, neosvedčil. T.z., že tak v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ako aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu, neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. c/ C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

15. Účelom neodkladného opatrenia, je rýchla, i keď dočasná úprava právnych pomerov strán sporu, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci prípadne ešte nevykonateľného alebo očakávaného rozhodnutia (exekučného titulu). Jeho nariadenie predpokladá aspoň osvedčenie danosti práva (nároku) bez pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, pričom zásadne neprejudikuje práva a záujmy strán riešené v konaní vo veci samej. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami, ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná, ak sa v daných právnych vzťahoch medzi stranami nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do ich právnych vzťahov. Zákonná úprava postupu pri nariadení neodkladného opatrenia vyžaduje, aby jeho navrhovateľ súdu tvrdil, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo že je tu obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Okolnosti svedčiace o takej potrebe alebo obave musí navrhovateľ osvedčiť, včítane sa vyžaduje tvrdiť a osvedčiť nárok alebo právo, ktoré je ohrozené. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd vychádza z jeho vymedzenia uvedeného v návrhu a skúma, či je dôvodný a ďalej skúma skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia.

16. V danom prípade žalobca navrhovaným neodkladným opatrením sa domáhal dočasnej úpravy pomerov strán sporu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Tvrdiac, že počas trvania manželstva – až do 2.6.2022 žili so žalovanou v spoločnej domácnosti v nehnuteľnosti, ku ktorej majú obaja vlastnícke právo, pretože „ju nadobudli a zrekonštruovali za trvania manželstva“, videl potrebu bezodkladne upraviť pomery (uložením povinnosti žalovanej strpieť jeho prítomnosť v nehnuteľnosti a umožniť mu vstup do nej) v tom, že nemá kde bývať, pretože bývanie v autodielni nie je dôstojné, resp. (v prípade domáhania sa uloženia zákazu žalovanej nakladať s vybavením a zariadením nehnuteľnosti) v znižovaní hodnoty majetku žalovanou (nakladaním s ním) pre účely vyporiadania BSM.

17. Žalobcu preto zaťažovalo bremeno tvrdenia a osvedčenia nároku alebo práva, ktoré mal za ohrozené ako i osvedčenia toho, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu. Žalobca neunesol ani bremeno

tvrdenia potrebných skutočností pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia (z dôvodu potreby dočasnej úpravy strán sporu), ale ani tie tvrdenia, ktoré uviedol neosvedčil. Svoj nárok na bývanie v predmetnej nehnuteľnosti riadne neodôvodnil, z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zrejmé, či sa domáha poskytnutia mu ochrany nariadením neodkladného opatrenia titulom/z dôvodu bezpodielového spoluvlastníka nehnuteľnosti, príp. titulom/z dôvodu „nedotknuteľnosti obydla“. Kým v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dával do popredia a zdôrazňoval svoje spoluvlastnícke právo k nehnuteľnosti (ktoré neosvedčil), v podanom odvolaní tvrdí, že podstatnou pre rozhodnutie súdu je skutočnosť, že túto nehnuteľnosť spoločne so žalovanou niekoľko rokov obývali a zo strany žalovanej, že došlo k zásahu do jeho práva na nedotknuteľnosť obydla. Z pohľadu odvolacieho súdu ide o zmenu skutkovej argumentácie ohľadom rozhodujúcich skutočností (oproti argumentácii v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), ktorá v odvolaní nie je prípustná.

18. Proti uzneseniu, ktorým súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, podal žalobca odvolanie, ktorého rozsah osobitne nešpecifikoval, či ním napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie ako celok, t.j. aj pokiaľ sa týka zamietnutia uloženia povinnosti žalovanej strieť jeho prítomnosť v nehnuteľnosti a umožniť mu jej užívanie a aj pokiaľ ide zamietnutie uloženia žalovanej zákazu nakladať s vnútorným vybavením a zariadením nehnuteľnosti bez jeho predchádzajúceho súhlasu.

Aj keď sa javí, že odvolanie smeruje proti zamietnutiu návrhu v rozsahu neuloženia oboch požadovaných povinností, odvolateľ/žalobca v ňom odôvodňoval a argumentoval len vo vzťahu k namietanej nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, pokiaľ súd neuložil povinnosť žalovanej strieť jeho prítomnosť v nehnuteľnosti a umožniť mu bývanie v nej. Odvolanie totiž neobsahuje žiadnu argumentáciu vo vzťahu k neuloženiu povinnosti žalovanej nakladať s vybavením a zariadením nehnuteľnosti.

19. Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd za neopodstatnené.

20. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia správne zamietol dôvodiac, že žalobca neosvedčil svoje tvrdenia o tom, že predmetná nehnuteľnosť patrí do BSM a že mu žalovaná znemožňuje ju užívať, neosvedčil ani že by žalovaná bola spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, neosvedčené zostalo i jeho tvrdenie o nakladaní žalovanej so spoločnými vecami bez jeho súhlasu za účelom znižovania hodnoty BSM.

21. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a ku konkrétnostiam v odvolacích námietkach žalobcu odvolací súd dopĺňa nasledovné:

22. Pokiaľ žalobca/odvolateľ sa so závermi súdu o neosvedčení tvrdených skutočností nestotožnil a mal skutkové posúdenie veci súdom prvej inštancie za nesprávne s tým, že priloženými fotografiami, ako i „ostatnými listinami“, ako aj konaním o rozvod jednoznačne preukázal, že obýval nehnuteľnosť, ku ktorej sa petit neodkladného opatrenia vzťahuje a tá je v BSM jeho a žalovanej, odvolací súd dáva do pozornosti, čo už uviedol vyššie, že z návrhu žalobcu ani nebolo zrejmé, akým titulom žiadal poskytnúť neodkladným opatrením ochranu právu jeho bývania v nehnuteľnosti. Otázkou spoločného obývania predmetnej nehnuteľnosti žalobcom a žalovanou, nevymedzil žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia za podstatnú a do popredia dával otázku vlastníckych vzťahov k tejto nehnuteľnosti. Je pravdou, že v konaní osvedčil (predložením oznámenia Mestskej časti Košice – Ťahanovce), že jeho trvalý pobyt na adrese predmetnej nehnuteľnosti bol zrušený dňom 13.5.2022 podľa § 7 ods. 1 písm. f/ zák. č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov SR a registri obyvateľov, t.z. na návrh vlastníka budovy a to ako osobe, ktorá nemá k budove žiadne užívacie právo (pričom zároveň v jeho prípade sa nejednalo o výnimku danú týmto ustanovením – nešlo ani o vlastníka budovy, ani o manžela alebo nezaopatrené dieťa, voči ktorým osobám taký návrh nemožno podať), ale neosvedčené zostalo, že nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov - žalobcu a žalovanej. Podľa vyjadrenia žalovanej, je vlastníkom neevidovanej nehnuteľnosti jej stará mama K. G., ktorá aj podala návrh na zrušenie trvalého pobytu žalobcu na adrese predmetnej nehnuteľnosti.

23. Aj pokiaľ žalobca v odvolaní argumentuje a za podstatné označuje konanie žalovanej, ktorá „ho vyhadzuje zo spoločnej nehnuteľnosti a volá naňho políciu“, v čom vidí násilné konanie voči bývalému manželovi, ide o jednak nové skutkové tvrdenie žalobcu, ale opäť ničím nepodložené a v priamom rozpore s jeho predchádzajúcim tvrdením v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, kedy tvrdil, že sám dobrovoľne po zrušení trvalého pobytu, aby neeskaloval napätie, dom opustil a býval od tej doby vo svojej dielni v garáži.

24. Neobstojí ani ďalšia argumentácia žalobcu v odvolaní, že zo strany žalovanej došlo k zásahu do jeho práva garantovaného ústavou na nedotknuteľnosť obydlija. Žalobca v odvolaní za nepodstatné pre vec označil dôvody súdu, ktorý mu vytkol, že nepreukázal, že nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva, príp. je vlastníctvom žalovanej, a za podstatnú pre rozhodnutie súdu vo veci mal skutočnosť, že predmetnú nehnuteľnosť obaja spoločne niekoľko rokov obývali. Argumentoval, že žalovaná konala protiprávne, a aj ak sa považuje za výlučnú vlastníčku nehnuteľnosti, nemôže vypratávať nehnuteľnosť svojpomocne bez rozhodnutia súdu alebo iného exekučného titulu.

Opäť ide o tvrdenie žalobcu nové, doposiaľ neprezentované, neosvedčené a najmä v rozpore s tým, čo tvrdil v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že sám dobrovoľne opustil nehnuteľnosť, po tom čo mu bol zrušený trvalý pobyt a žalovaná ho vyzvala na opustenie nehnuteľnosti.

25. Za takýchto okolností, neosvedčených tvrdení žalobcu o nekonkretizovanom násilnom konaní – postupe žalovanej proti nemu, ktoré sú v priamom rozpore s jeho predchádzajúcim tvrdením o dobrovoľnom opustení domu (bez ohľadu na pohnútky ho k tomu vedúce), nemožno mať takúto tvrdenú neosvedčenú okolnosť ani v spojení s ďalším tvrdením, že nemá zabezpečené iné bydlisko, za takú, ktorá by zakladala potrebu bezodkladnej úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia.

26. Aj pokiaľ ide o žalobcom v odvolacom konaní predložené čestné prehlásenia na preukázanie toho, že skutočne so žalovanou predmetnú nehnuteľnosť obývali, nejde o dôkaz spôsobilý čokoľvek na vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie zmeniť.

Okolnosť, že žalobca so žalovanou v predmetnej nehnuteľnosti žili v spoločnej domácnosti až do 2.6.2022 nebola spornou, ale ani ju žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neoznačil za takú, ktorá by osvedčovala jeho nárok, ktorému žiadal poskytnúť ochranu nariadením neodkladného opatrenia. Zdôraznil túto okolnosť a mal ju za podstatnú až v podaných odvolaniach súčasne argumentujúc svojím nedobrovoľným opustením predmetnej nehnuteľnosti, ktoré tvrdenie, ako už odvolací súd na to poukázal, je v príkrom rozpore s jeho skorším tvrdením.

27. Zo všetkých vyššieuvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, podľa § 387 ods.1 a 2 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil.

28. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.